

(i) En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont signé la présente Convention.

(ii) Fait à Bruxelles, le six octobre dix-neuf cent soixante en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé auprès du Secrétaire général du Conseil de coopération douanière qui en transmettra à tous les Etats signataires et adhérents des copies certifiées conformes.

Pour la Belgique:
Sous réserve de ratification
P. Wigny 6-10-1960

(i) U potvrdu čega su dole potpisani punomoćnici potpisali ovu konvenciju.

(ii) Sačinjeno u Brislu, šestog oktobra hiljadu de-
vet sto šezdesete godine na francuskom i engleskom
jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostoj-
na, u jednom jedinom primerku, koji će biti depono-
van kod generalnog sekretara Saveta za carinsku sa-
radnju, koji će dostaviti overene kopije svim državama
koje su konvenciju potpisale ili su joj pristupile.

Za Belgiju:
Pod rezervom ratifikacije
P. Wigny 6. X 1960.

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u »Službenom listu FNRJ«.

Savezno izvršno veće

R. s. br. 78
21. maja 1962. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

202.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o orga-
nizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58 i 21/59), Savezno
izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O UKIDANJU POTREBE LEGALIZACIJE STRANIH JAV- NIH ISPRAVA

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava, potpi-
sana u Hagu 5. oktobra 1961. godine, koja u originalu na francuskom i u prevodu na srpsko-
hrvatskom jeziku glasi:

CONVENTION

SUPPRIMANT L'EXIGENCE DE LA LEGALISATION DES ACTES PUBLICS ETRANGERS

Les Etats signataires de la présente Convention,
désirant supprimer l'exigence de la légalisation
diplomatique ou consulaire des actes publics étrangers,
ont résolu de conclure une Convention à cet effet
et sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La présente Convention s'applique aux actes pu-
blics qui ont été établis sur le territoire d'un Etat con-
tractant et qui doivent être produits sur le territoire
d'un autre Etat contractant.

Sont considérés comme actes publics, au sens de
la présente Convention:

- a) les documents qui émanent d'une autorité ou
d'un fonctionnaire relevant d'une juridiction de l'Etat,
y compris ceux qui émanent du ministère public, d'un
greffier ou d'un huissier de justice;
- b) les documents administratifs;
- c) les actes notariés;
- d) les déclarations officielles telles que mentions
d'enregistrement, visas pour date certaine et certifi-
cations de signature, apposées sur un acte sous seing
privé.

Toutefois la présente Convention ne s'applique
pas:

- a) aux documents établis par des agents diploma-
tiques ou consulaires;

KONVENCIJA

O UKIDANJU POTREBE LEGALIZACIJE STRANIH JAVNIH ISPRAVA

Države potpisnice ove konvencije,
želevći da ukinu potrebu diplomatske ili konzular-
ne legalizacije stranih javnih isprava,
odlučile su da zaključe radi toga konvenciju i sa-
glasile su se u sledećem:

Član 1.

Ova konvencija primenjuje se na javne isprave
koje su sačinjene na teritoriji jedne države ugovor-
nice, a treba da se upotrebe na teritoriji druge države
ugovornice.

Stranim javnim ispravama, u smislu ove konven-
cije, smatraju se:

- a) isprave koje je izdao organ ili službenik držav-
nog pravosuđa, uključujući i one koje je izdalo javno
tužilaštvo, šef sudske pisarnice (greffier) ili sudski iz-
vršitelj (huissier de justice);
- b) administrativne isprave;
- c) isprave koje je izdao ili overio javni beležnik;
- d) službene izjave, kao što su navodi o upisu u
javne knjige, overa tačnosti datuma, overa potpisa, —
kad su stavljene na privatne isprave.

Međutim, ova konvencija se ne primenjuje:

- a) na isprave koje su izdali diplomatski ili konzul-
arni agenti;

b) aux documents administratifs ayant trait directement à une opération commerciale ou douanière.

Article 2

Chacun des Etats contractants dispense de légalisation les actes auxquels s'applique la présente Convention et qui doivent être produits sur son territoire. La légalisation au sens de la présente Convention ne recouvre que la formalité par laquelle les agents diplomatiques ou consulaires du pays sur le territoire auquel l'acte doit être produit attestent la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu.

Article 3

La seule formalité qui puisse être exigée pour attester la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu, est l'apposition de l'apostille définie à l'article 4, délivrée par l'autorité compétente de l'Etat d'où émane le document.

Toutefois la formalité mentionnée à l'alinéa précédent ne peut être exigée lorsque soit les lois, règlements ou usages en vigueur dans l'Etat où l'acte est produit, soit une entente entre deux ou plusieurs Etats contractants l'écartent, la simplifient ou dispensent l'acte de légalisation.

Article 4

L'apostille prévue à l'article 3, alinéa premier, est apposée sur l'acte lui-même ou sur une allonge; elle doit être conforme au modèle annexé à la présente Convention.

Toutefois, elle peut être rédigée dans la langue officielle de l'autorité qui la délivre. Les mentions qui y figurent peuvent également être données dans une deuxième langue. Le titre »Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)« devra être mentionné en langue française.

Article 5

L'apostille est délivrée à la requête du signataire ou de tout porteur de l'acte.

Dument remplie, elle atteste la véracité de la signature, la qualité en laquelle le signataire de l'acte a agi et, le cas échéant, l'identité du sceau ou timbre dont cet acte est revêtu.

La signature, le sceau ou timbre qui figurent sur l'apostille sont dispensés de toute attestation.

Article 6

Chaque Etat contractant désignera les autorités prises en qualité, auxquelles est attribuée compétence pour délivrer l'apostille prévue à l'article 3, alinéa premier.

Il notifiera cette désignation au Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou de sa déclaration d'extension. Il lui notifiera aussi toute modification dans la désignation de ces autorités.

Article 7

Chacune des autorités désignées conformément à l'article 6 doit tenir un registre ou fichier dans lequel elle prend note des apostilles délivrées en indiquant:

- a) le numéro d'ordre et la date de l'apostille,
- b) le nom du signataire de l'acte public et la qualité en laquelle il a agi ou, pour les actes non signés, l'indication de l'autorité qui a apposé le sceau ou timbre.

A la demande de tout intéressé l'autorité qui a délivré l'apostille est tenue de vérifier si les inscriptions portées sur l'apostille correspondent à celles du registre ou du fichier.

b) na administrativne isprave koje se neposredno odnose na neki trgovinski ili carinski posao.

Član 2.

Svaka država ugovornica oslobađa od legalizacije one isprave na koje se primenjuje ova konvencija i koje treba da se upotrebe na njenoj teritoriji. Legalizacija u smislu ove konvencije predstavlja formalnost kojom diplomatski ili konzularni agenti one zemlje na čijoj teritoriji isprava treba da se upotrebi, potvrđuju verodostojnost potpisa, svojstvo u kojem je potpisnik te isprave postupio i, u slučaju potrebe, istovetnost pečata ili žiga kojim je ta isprava snabdevena.

Član 3.¹⁾

Jedina formalnost koja može da se zahteva za potvrdu verodostojnosti potpisa, svojstva u kojem je potpisnik isprave postupio i, u slučaju potrebe, istovetnosti pečata ili žiga kojim je ta isprava snabdevena, jeste stavljanje potvrde navedene u člamu 4, i izdata od strane nadležnog organa one države od koje isprava potiče.

Međutim, ni formalnost navedena u prethodnom stavu ne može se zahtevati ako je ona zakonima, propisima ili običajima koji su na snazi u državi gde se isprava upotrebljava ili sporazumom između dve ili više država ugovornica, ukinuta, uprošćena ili je takva isprava oslobođena legalizacije.

Član 4.

Potvrda predviđena u članu 3, stav prvi, stavlja se na samu ispravu ili na njen dodatak; ona mora biti saobražena obrascu priloženom ovoj konvenciji.

Ona, međutim, može biti sasavljena na službenom jeziku one vlasti koja je izdaje. I navodi koje ona sadrži mogu biti stavljeni na nekom drugom jeziku. Ali naslov »Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)« mora da glasi na francuskom jeziku.

Član 5.

Potvrda se izdaje na molbu potpisnika ili svakog drugog imaoća isprave.

Propisno ispunjena, ona potvrđuje verodostojnost potpisa, svojstvo u kojem je potpisnik isprave postupio i, u slučaju potrebe, istinitost pečata ili žiga kojim je isprava snabdevena.

Potpis, pečat ili žig na potvrdi oslobođeni su overe.

Član 6.

Svaka država ugovornica odrediće odgovarajuće organe vlasti nadležne za izdavanje potvrde predviđene u članu 3. stav prvi.

O tome određivanju ona će izvestiti Ministarstvo inostranih poslova Holandije, prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju, ili svoje izjave o proširenju. Ona će to Ministarstvo izvestiti i o svakoj promeni nastaloj u određivanju tih organa vlasti.

Član 7.

Svaki organ vlasti označen shodno članu 6. mora imati knjigu ili kartoteku u kojoj vodi izdate potvrde, i to:

- a) redni broj i datum potvrde;
- b) ime potpisnika javne isprave i svojstvo u kojem je on postupio, ili za isprave na kojima nema potpisa, označenje one vlasti koja je stavila pečat ili žig.

Na traženje svakog zainteresovanog lica, vlast koja je izdala potvrdu dužna je da proveri da li se podaci upisani u potvrdu slažu s podacima u knjizi ili kartoteci.

¹⁾ Potpuni tekst Završnog akta videti u aktima i dokumentima IX zasedanja (1960. — sveska 1).

Article 8

Lorsqu'il existe entre deux ou plusieurs Etats contractants un traité, une convention ou un accord contenant des dispositions qui soumettent l'attestation de la signature, du sceau ou timbre à certaines formalités, la présente Convention n'y déroge que si lesdites formalités sont plus rigoureuses que celle prévue aux articles 3 et 4.

Article 9

Chaque Etat contractant prendra les mesures nécessaires pour éviter que ses agents diplomatiques ou consulaires ne procèdent à des légalisations dans les cas où la présente Convention en prescrit la dispense.

Article 10

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'à celle de l'Irlande, de l'Islande, du Liechtenstein et de la Turquie.

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas.

Article 11

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour après le dépôt du troisième instrument de ratification prévu par l'article 10, alinéa 2.

La Convention entrera en vigueur, pour chaque Etat signataire ratifiant postérieurement le soixantième jour après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 12

Tout Etat non visé par l'article 10 pourra adhérer à la présente Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 11, alinéa premier. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas.

L'adhésion n'aura d'effet que dans les rapports entre l'Etat adhérent et les Etats contractants qui n'auront pas élevé d'objection à son encontre dans les six mois après la réception de la notification prévue à l'article 15, litt d). Une telle objection sera notifiée au Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas.

La Convention entrera en vigueur, entre l'Etat adhérent et les Etats n'ayant pas élevé d'objection contre l'adhésion, le soixantième jour après l'expiration du délai de six mois mentionné à l'alinéa précédent.

Article 13

Tout Etat, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, pourra déclarer que la présente Convention s'étendra à l'ensemble des territoires qu'il représente sur le plan international, ou à l'un ou plusieurs d'entre eux. Cette déclaration aura effet au moment de l'entrée en vigueur de la Convention pour ledit Etat.

Par la suite, toute extension de cette nature sera notifiée au Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas.

Lorsque la déclaration d'extension sera faite par un Etat ayant signé et ratifié la Convention, celle-ci entrera en vigueur pour les territoires visés conformément aux dispositions de l'article 11. Lorsque la

Član 8.

Ako između dve ili više država ugovornica postoje ugovor, konvencija ili sporazum, koji sadrži odredbe na osnovu kojih overa potpisa, pečata ili žiga podležu izvesnim formalnostima, ova konvencija to ukida samo ako su navedene formalnosti strožije od one koja je predviđena u članovima 3. i 4.

Član 9.

Svaka država ugovornica preduzeće potrebne mere kako bi se izbeglo da njeni diplomatski ili konzularni agenti pristupaju legalizaciji u slučajevima za koje ova konvencija propisuje oslobođenje od toga.

Član 10.

Ova konvencija otvorena je za potpis onih država koje su bile predstavljene na IX zasedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo, kao i za potpis Irske, Islanda, Lihtenštajna i Turske.

Ona će biti ratifikovana, i ratifikacioni instrumenti predati na čuvanje Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Član 11.

Ova konvencija stupa na snagu šezdesetog dana od deponovanja trećeg ratifikacionog instrumenta predviđenog u članu 10, stav 2.

Za svaku državu potpisnicu koja je bude ratifikovala naknadno, konvencija će stupiti na snagu šezdesetog dana od deponovanja njenog ratifikacionog instrumenta.

Član 12.

Svaka država koja nije pomenuta u članu 10, može da pristupi ovoj konvenciji posle njenog stupanja na snagu u smislu člana 11, stav prvi. Instrument o pristupanju predaće se na čuvanje Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Pristupanje će imati dejstvo samo u odnosima između države koja pristupa i onih država ugovornica koje ne budu stavile prigovor na to u roku od šest meseci po prijemu saopštenja predviđenog u članu 15, pod d). Takav prigovor saopštava se Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Između države koja pristupa i onih država koje ne stave prigovor na to pristupanje, konvencija stupa na snagu šezdesetog dana po isteku roka od šest meseci pomenutog u prethodnom stavu.

Član 13.2)

Prilikom potpisivanja, ratifikovanja ili pristupanja svaka država može da izjavi da ovu konvenciju proteže na sve teritorije koje ona predstavlja u međunarodnim odnosima ili na jednu ili više njih. Ta izjava počinje da proizvodi dejstvo u času kad konvencija stupa na snagu za tu državu.

Posle toga, svako proširenje takve vrste saopštiće se Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Kad se izjava o proširenju daje prilikom potpisivanja ili ratifikovanja, konvencija stupa na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 11. Kad se izjava o proširenju daje prilikom pristupanja,

2) Treba predvideti da će u instrumentu kojim Ministarstvo inostranih poslova Holandije bude otvoreno za potpis, sadržana stava 3 glasniti: »Kad izjavu o proširenju bude dala država koja je potpisala i ratifikovala konvenciju, ova će stupiti na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 11. Kad izjavu o proširenju bude dala država koja je pristupila konvenciji, ova će stupiti na snagu za teritorije predviđene u smislu odredaba člana 12.«

déclaration d'extension sera faite par un Etat ayant adhéré à la Convention, celle-ci entrera en vigueur pour les territoires visés conformément aux dispositions de l'article 12.

Article 14

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur conformément à l'article 11, alinéa premier, même pour les Etats qui l'auront ratifiée ou y auront adhééré postérieurement.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation sera, au moins six mois avant l'expiration du délai de cinq ans, notifiée au Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas.

Elle pourra se limiter à certains des territoires auxquels s'applique la Convention.

La dénonciation n'aura d'effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

Article 15

Le Ministère des affaires étrangères des Pays-Bas notifiera aux Etats visés à l'article 10, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 12:

- a) les notifications visées à l'article 6, alinéa 2;
- b) les signatures et ratifications visées à l'article 10;

c) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 11, alinéa premier;

d) les adhésions et objections visées à l'article 12 et la date à laquelle les adhésions auront effet;

e) les extensions visées à l'article 13 et la date à laquelle elles auront effet;

- f) les dénonciations visées à l'article 14, alinéa 3

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 5 octobre 1961, en français et en anglais le texte français faisant foi en cas de divergence entre les textes, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé, ainsi qu'à l'Irlande, à l'Islande, au Liechtenstein et à la Turquie.

Pour la République Fédérale d'Allemagne:	dr. J. Löns, m. p.
Pour l'Autriche:	dr. Georg Afuhs, m. p.
Pour la France:	Etienne Coïdan, m. p. le 9 octobre 1961
Pour la Grèce:	P. A. Verykios, m. p.
Pour le Luxembourg:	J. Kremer, m. p.
Pour le Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord:	A. N. Noble, m. p. le 19 octobre 1961
Pour la Suisse:	M. Scherler, m. p.
Pour la Yougoslavie:	Rade Lukić, m. p. (sous réserve de ratification)

konvencija stupa na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 12.

Član 14.

Važnost ove konvencije traje 5 godina, računajući od dana njenog stupanja na snagu shodno člamu 11 stav prvi, što važi i za one države koje je naknadno ratifikuju ili joj pristupe.

Konvencija će se obnavljati prećutno po isteku svakih pet godina, izuzev u slučaju otkaza.

Otkaz se dostavlja Ministarstvu inostranih poslova Holandije, najmanje šest meseci pre isteka roka od pet godina.

On može da se ograniči samo na izvesne od onih teritorija na koje se konvencija primenjuje.

Otkaz važi samo za državu koja ga je dala. Konvencija ostaje na snazi za ostale države ugovornice.

Član 15.

Ministarstvo inostranih poslova Holandije obavestiće države predviđene u člamu 10, kao i one države koje joj budu pristupile shodno odredbama člana 12:

- a) o saopštenjima predviđenim u člamu 6, stav 2;
- b) o potpisima i ratifikacijama predviđenim u člamu 10;

c) o datumu stupanja na snagu ove konvencije, shodno odredbama člana 11. stav prvi;

d) o pristupanjima i prigovorima predviđenim u člamu 12, kao i o datumu stupanja u dejstvo tih pristupanja;

e) o proširenjima predviđenim u člamu 13. i o datumu njihovog stupanja u dejstvo;

- f) o otkazima predviđenim u člamu 14. stav 3.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni, stavili svoj potpis na ovu konvenciju.

Sačinjeno u Hagu, 5. oktobra 1961. godine na francuskom i engleskom, s tim da je francuski tekst verodostojan u slučaju razlike u tekstovima, u jednom primerku koji će biti predat na čuvanje Arhivi Vlade Holandije, i čiji će po jedan overen prepis, veran originalu, diplomatskim putem biti dostavljen svakoj državi koja je bila predstavljena na IX zasedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo, kao i Irskoj, Islandu, Lihtenštajnu i Turskoj.

Za Saveznu Republiku Nemačku:	dr J. Löns, s. r.
Za Austriju:	dr. Georg Afuhs, s. r.
Za Francusku:	Etienne Coïdan, s. r. 9. oktobra 1961.
Za Grčku:	P. A. Verykios, s. r.
Za Luksemburg:	J. Kremer, s. r.
Za Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske:	A. N. Noble, s. r. 19. oktobra 1961.
Za Švajcarsku:	M. Scherler, s. r.
Za Jugoslaviju:	Rade Lukić, s. r. (pod rezervom ratifikacije)

Annexe

Prilog

MODÈLE D'APOSTILLE

L'apostille aura la forme d'un carré de 9 centimètres de côté au minimum

A P O S T I L L E	
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)	
1. Pays: _____	
Le présent acte public	
2. a été signé par _____	
3. agissant en qualité de _____	
4. est revêtu du sceau/timbre de _____	
Attesté	
5. à _____	6. le _____
7. par _____	
8. sous N ^o _____	
9. Sceau/timbre: _____	10. Signature: _____

OBRAZAC POTVRDE

Potvrda će imati oblik kvadrata, sa stranom od 9 santimetara najmanje

A P O S T I L L E	
(Convention de la Haye du 5 octobre 1961)	
1. Zemlja: _____	
Da je ova javna isprava	
2. potpisana od strane _____	
3. u svojstvu _____	
4. snabdevena pečatom, žigom _____	
tvrdi	
5. u _____	6. na dan _____
7. (naziv organa vlasti) _____	
8. pod br. _____	
9. Pečat (žig): _____	10. Potpis: _____

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u »Službenom listu FNRJ«.

Savezno izvršno veće

R. s. br. 79
21. maja 1962. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

203.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58 i 21/59), Savezno izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O IZMENI SPORAZUMA O POLJOPRIVREDNIM PROIZVODIMA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum o izmeni Sporazuma o poljoprivrednim proizvodima između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Sjedinjenih Američkih Država, sa izmenama, potpisan 28. aprila 1961. godine, zaključen razmenom pisama od 1. jula 1961. godine, koji u originalu na engleskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

N° 915

Belgrade, July 1, 1961

Excellency,

With reference to the Agricultural Commodities Agreement of April 28, 1961 between the Government of the United States of America and the Government of the Federal People's Republic of Yugoslavia and to the accompanying notes I have the honor to propose that, in response to a request of your Government, the agreement and notes be amended as follows in order to increase the financing available for certain commodities and to provide financing for tallow.

I. In Article 1, increase the amount for cotton from »\$ 67 million« to »\$15.8 million«, the amount

AMBASADA SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA

N° 915

Beograd, 1. jula 1961.

Ekselencijo,

S pozivom na Sporazum o poljoprivrednim proizvodima od 28. aprila 1961. godine između Vlade Sjedinjenih Američkih Država i Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije i na propratne note, imam čast da predložim da, u odgovor na zahtev Vaše Vlade, sporazum i note budu izmenjeni kako sledi, da bi se povećalo raspoloživo finansiranje za izvesnu robu i pružilo finansiranje za loj.

1. U članu 1. povećati iznos za pamuk od »\$ 67 miliona« na »\$ 15.8 miliona«, iznos za pšenicu od